

Bild 32. Rallarafton i Vansbro 1939.

Bild 33. "Vik bekymmer ur snöhöljda bo."

banan samt kom år 1902 till O. H. J. Där arbetade han först i jordlag, sedan i kransångarlag och blev sedermera bromsare på rälskopplet, när detta kom närmare Lindsborg, nu kallat Emådalen. Som god gitarrspelare tog han, när det passade, värvning i Frälsningsarmén. Han reste till Amerika 1906 och levde där på ett ålderdomshem, åtminstone år 1937, då han lät höra av sig genom brev till en dotter, som är bosatt i Orsa.

Östra Centralbanans visor.

De gamla rallarskalderna äro numera icke lätta att hitta. De flesta hava för länge sedan lämnat in sina verktyg vid porten till det tysta okända. En av de mera produktiva viskonstnärerna, Gustaf Lindroth eller Linderöth, som han på gamla dagar kallar sig, lever dock ännu kvar över 70-årig på Bjärka-Säby gods vid Hovetorp på Östra Centralbanan. Förutom rallarvisor skriver han än i dag små dikter med hyllningar till naturen, till sin kära lilla stuga, som han fått sig anvisad på egendomen av godsägare Ekman, och till familjemedlemmar och gäster på slottet. Stugan har han själv inrett originellt och trevligt med blomsterdekorationer, deviser och fotografier på väggarna samt björnskinnsfällor och souvenirer från herrgården. Visorna sjunger han ännu själv med klar och kraftig stämma. Melodierna äro givetvis litet förvanskade. Så lär rallarsången "Uppå en järnvägsbyggnad" ursprungligen sjungits på melodien till Geijers Vikingen.